

Eesti rahvastik riikliku statistika peeglis. 1989-2023

Mihkel Servinski
analüütik, Sihtasutus Pere Sihtkapital

Eesti Vabariik taastati *de facto* 20. augustil 1991 Eesti Vabariigi Ülemnõukogu otsusega Eesti riiklikust iseseisvusest. Järgnev on ülevaade Eesti rahvastikuarengu oluliste näitajate muutumisest alates 1989. aastast. Perioodi alguseks on valitud aasta 1989, kuna sel aastal toimus Eestis viimane rahvaloendus enne taasiseseisvumist ja nii saame hea ülevaate, mis olukorrast sisenes Eesti rahvastik (taas) iseseisva Eesti perioodi.

Sündimus

- Elussündide arv
- Ema keskmine vanus lapse sünnitamisel
- Sünnitusealiste naiste arv
- Sünnimuskordajad

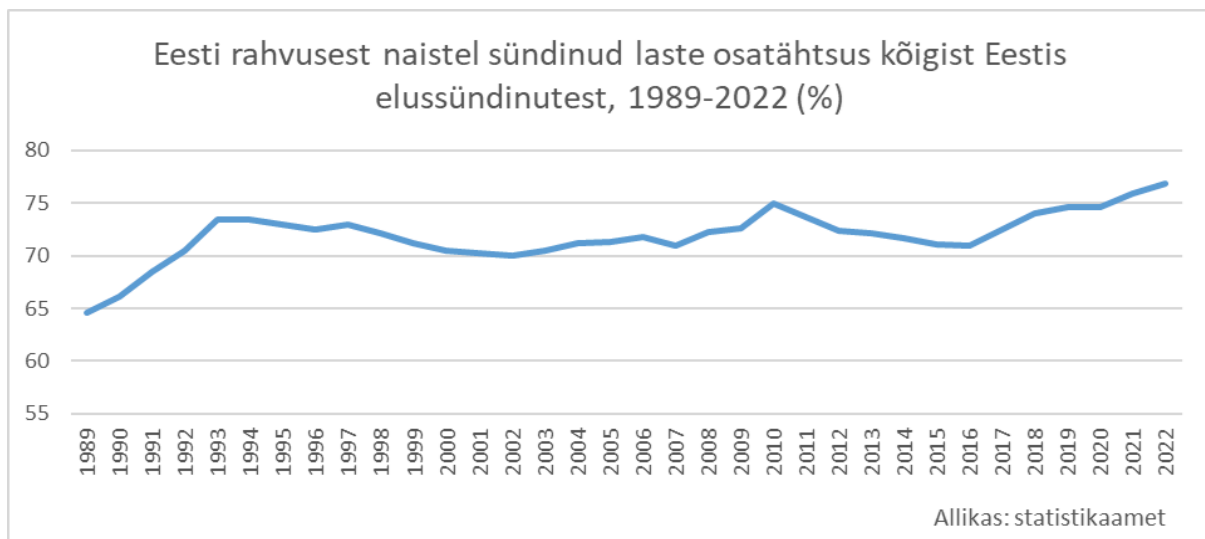
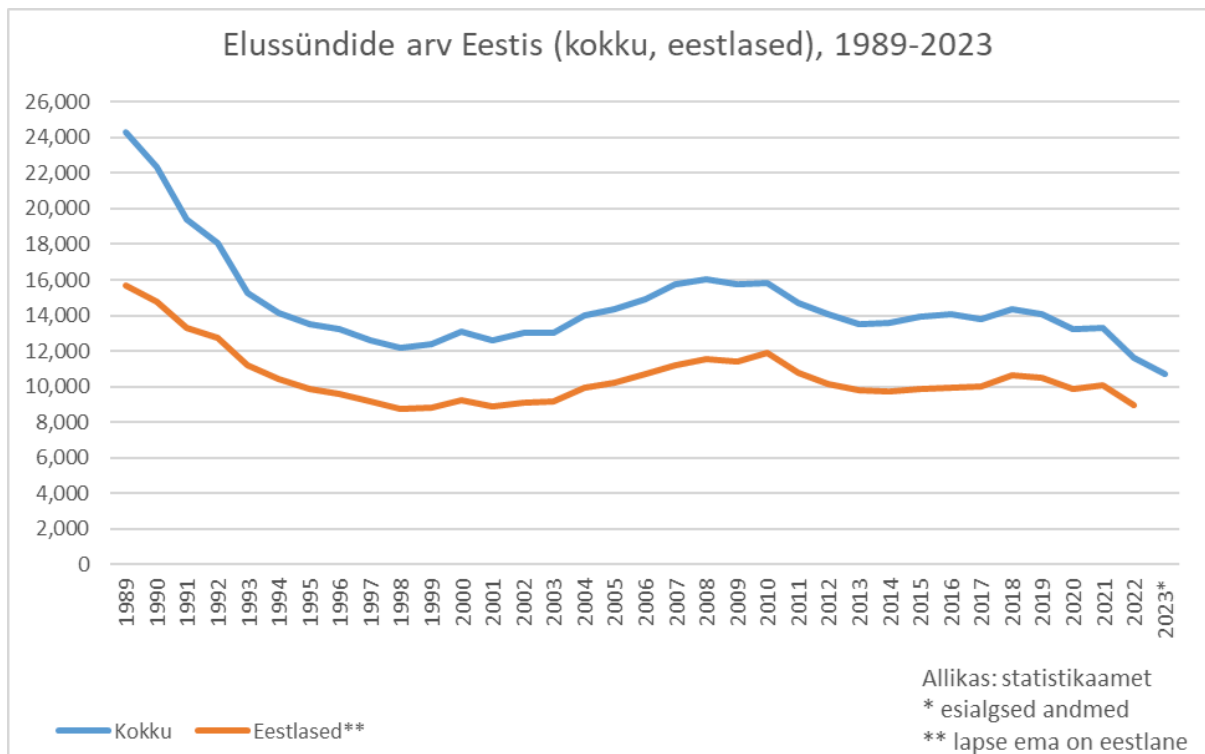
Taasiseseisvunud Eesti algusaastatel toimus sündide arvu kiire langus (1989-1998). Sellele järgnes sündide arvu tõusuperiood (ca 10 aastat). Tõus oli märkimisväärne, aga oluliselt väiksem kui eelnenud langusperioodil langus. Alates 2010. aastast on sündide arv Eestis taas langustrendis. Viimasel kahel aastal on langus tähelepanavalt kiirenenud. Tulemuseks väikseim sündide arv Eestis läbi aja, mil sündide arvu süstemaatiliselt registreeritud. Räägime sajandist.

Eestlaste (sündinud lapse ema on eestlane) sündide arvu graafik on analoogne kogu sündide arvu graafikuga.

Tuleb märkida, et eestlaste osatähtsus sündide arvus kasvas kiiresti taasiseseisvumise mõnel esimesel aastal, oli langustrendis aastatel 1994-2002,

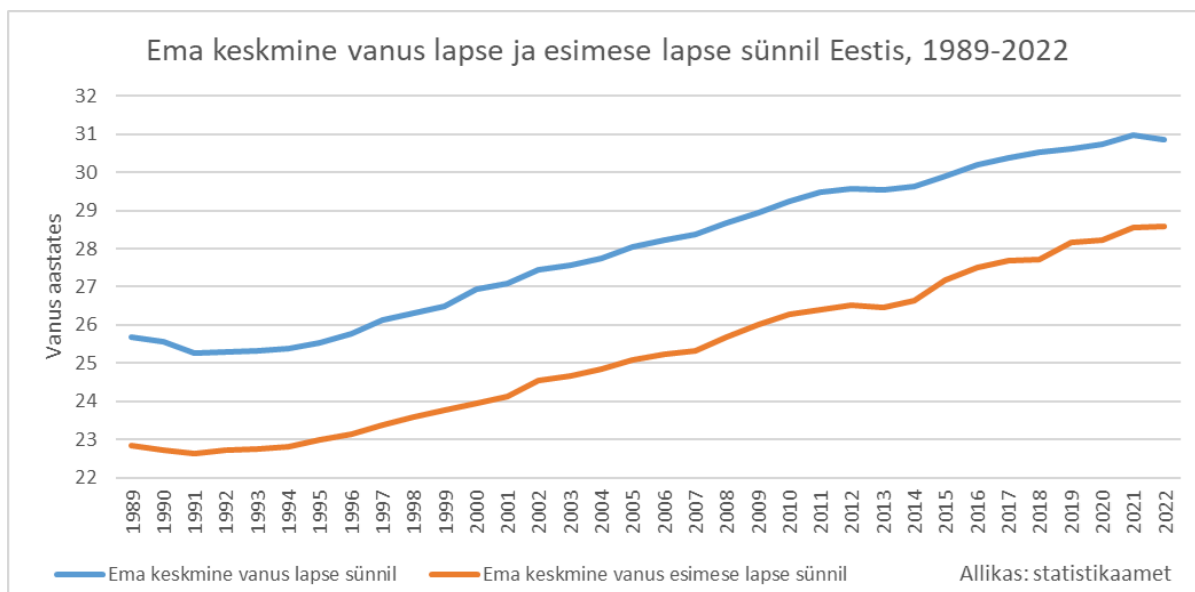
kasvas aastatel 2003-2010, langes taas aastatel 2011-2016 ja kasvab uuesti aastast 2017.

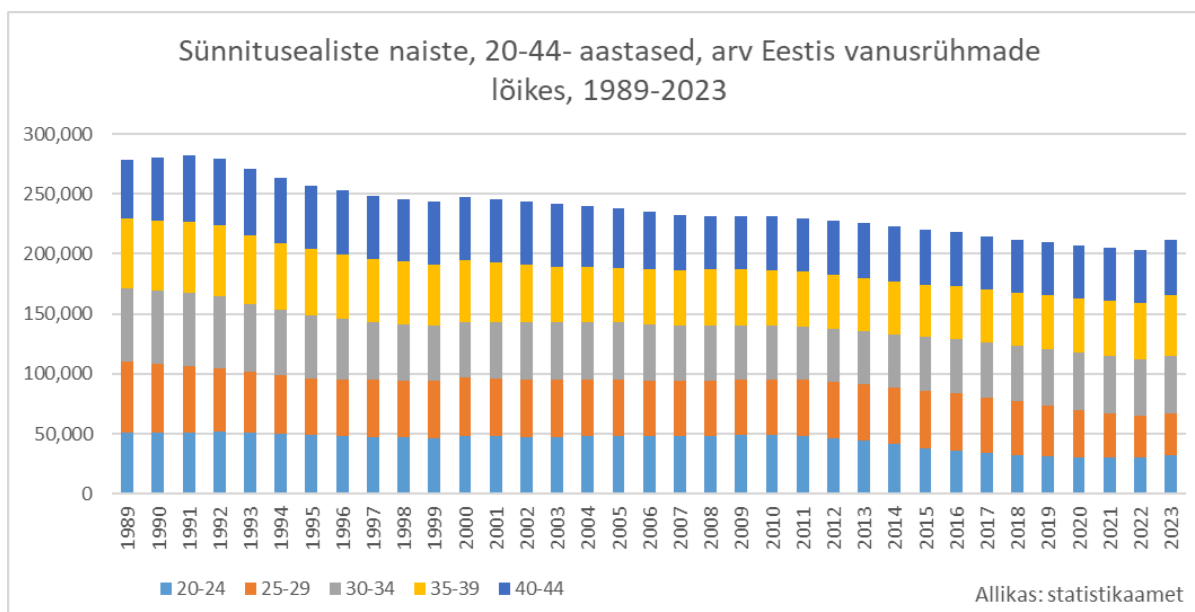
Ema keskmine vanus lapse sünnil, sh esimese lapse sünnil on kasvutrendis. Statistilises vaates saame rääkida pidevast kasvust. Ema vanuse kasv lapse sünnitamisel mõjutab jooksva aasta sündide arvu negatiivselt. Trend ei pruugi

mõjutada lõpetatud sündimuskordajat (keskmist sünnitatud laste arvu elu jooksul), kui lapsed vaatamata sünnitusvanuse kasvule sündimata ei jää.

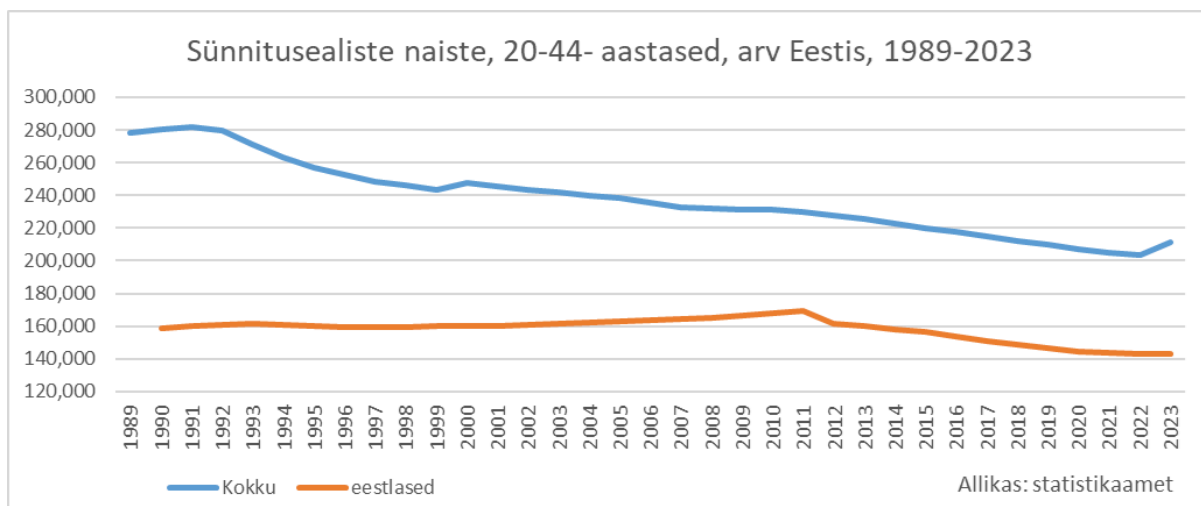
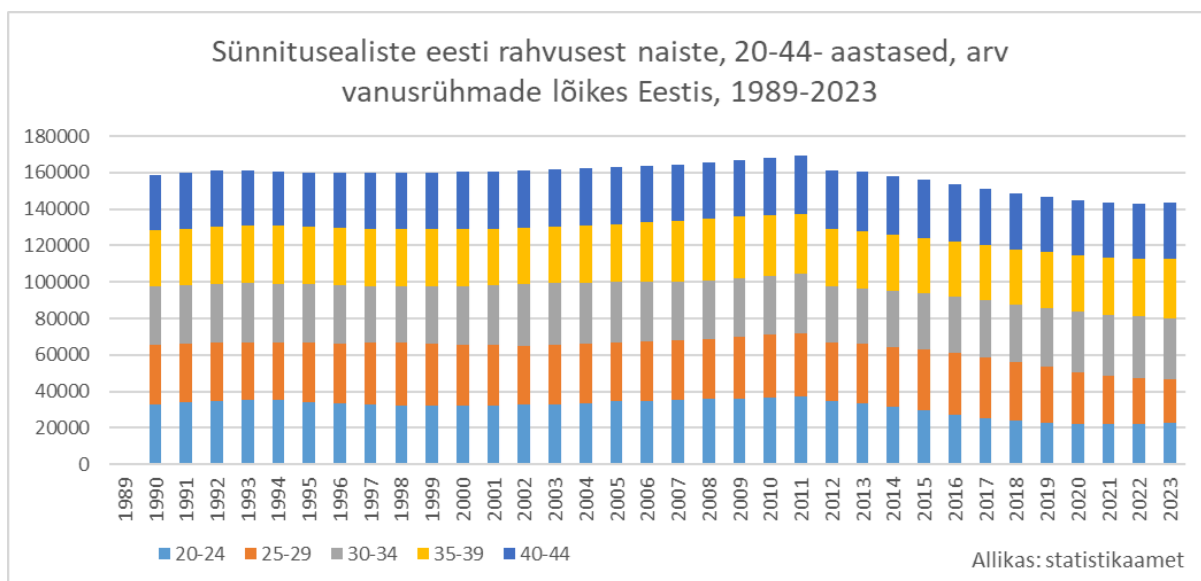

Sünnitusealiste naiste (20-44- aastased) arv on taasiseseisvunud Eestis olnud langustrendis. Kasv 2000. aastal tuleneb rahvaloendusest, mis korrigeeris jooksva rahvastikuarvestuse tulemust. Kasv 2022. aastal, mida väljendab 2023. aasta 1. jaanuari seisuga järsk jõnks üles võrreldes seisuga 1. jaanuar 2022, on seletatav Ukraina sõjapõgenikega.

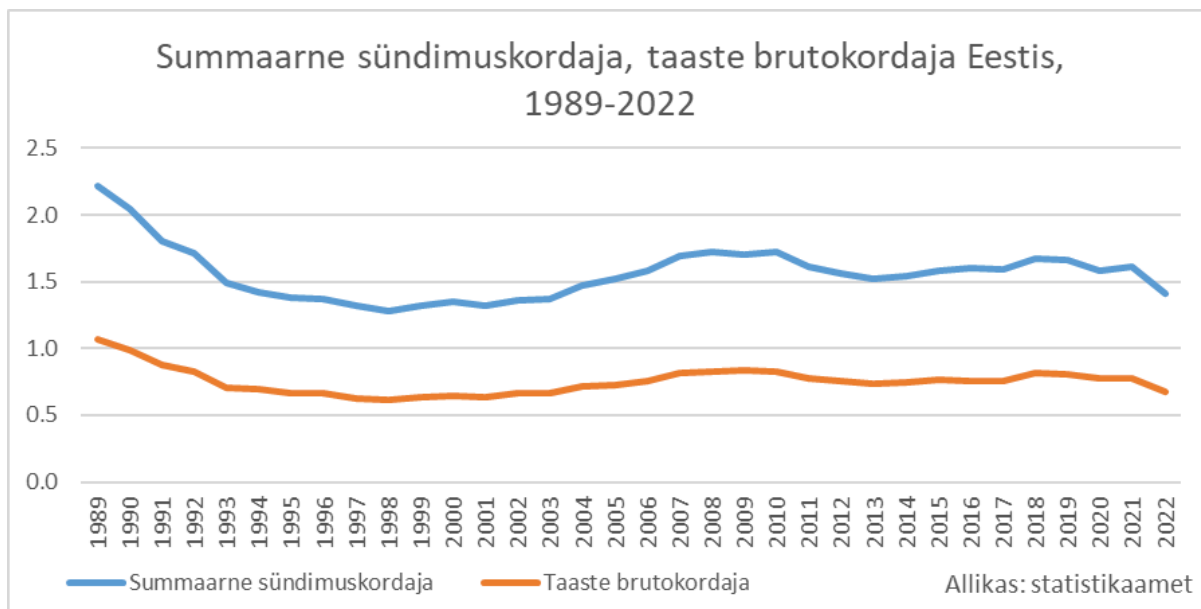
Eesti rahvusest sünnitusealiste naiste arv on taasiseseisvunud Eestis esimesel perioodil (aastani 2011) kasvav, kuigi kasv pole pidev. 2011. aastast edasi langev, sest sünnitusikka hakkasid jõudma varasemate suurte põlvkondade asemel üheksakümnendatel sündinud väikesearvulised aastakäigud. Aastal 2023 sünnitusealiste eestlaste arv pisut kasvas, kuid sellest ei saa tõenäoliselt kasvutrendi algust.

Summaarne sündimuskordaja¹ (näitab keskmist naise kogu elu jooksul sünnitatavate laste arvu eeldusel, et sündimuskäitumine püsib kogu naise viljaka ea jooksul vaatlusaasta tasemel) ja taaste brutokordaja¹ (näitab keskmist naise kogu elu jooksul sünnitatud tütarde arvu eeldusel, et sündimuskäitumine püsib kogu naise viljaka ea jooksul vaatlusaasta tasemel) langesid Eesti

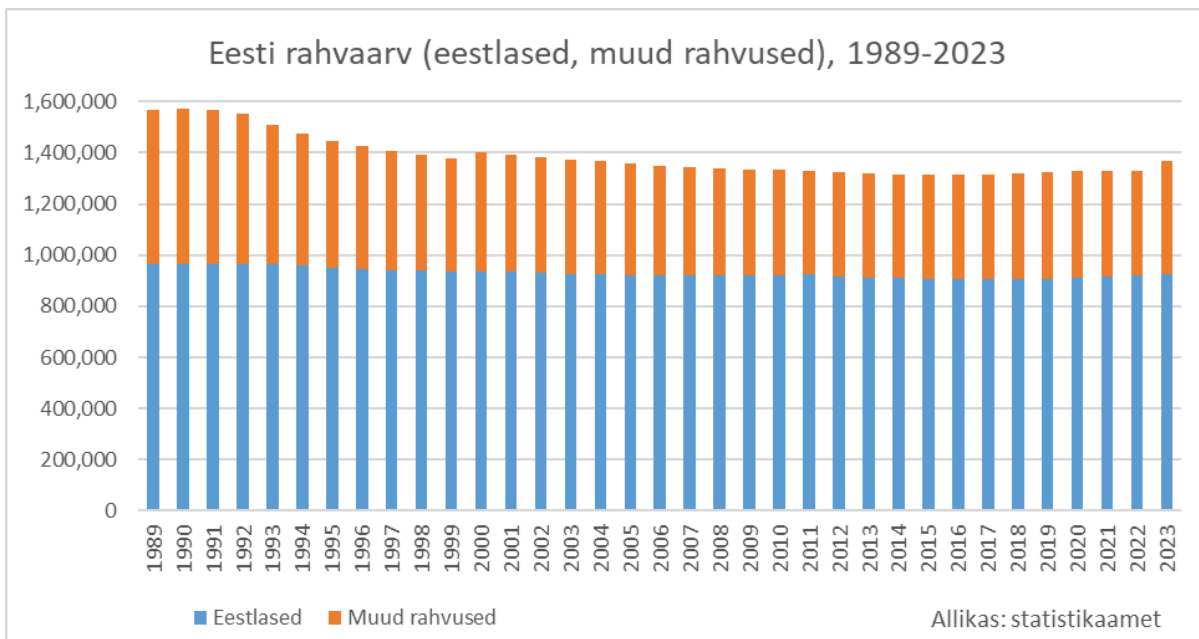
taasiseseisvumise esimesel kümnendil. Järgmisel kümnendil toimus näitajate mõningane kasv, millele järgnes statistilises mõttes suhtelise stabiilsuse periood. Stabiilsus oli allpool eesti rahvastiku kestlikkuseks vajalikku taset, kuid taastetase oli siiski kättesaadaval kaugusel. Leidub märke, mis viitavad olukorra halvenemisele, kuivõrd sündimus on 2022. aastal taastetasemest kaugenenu.

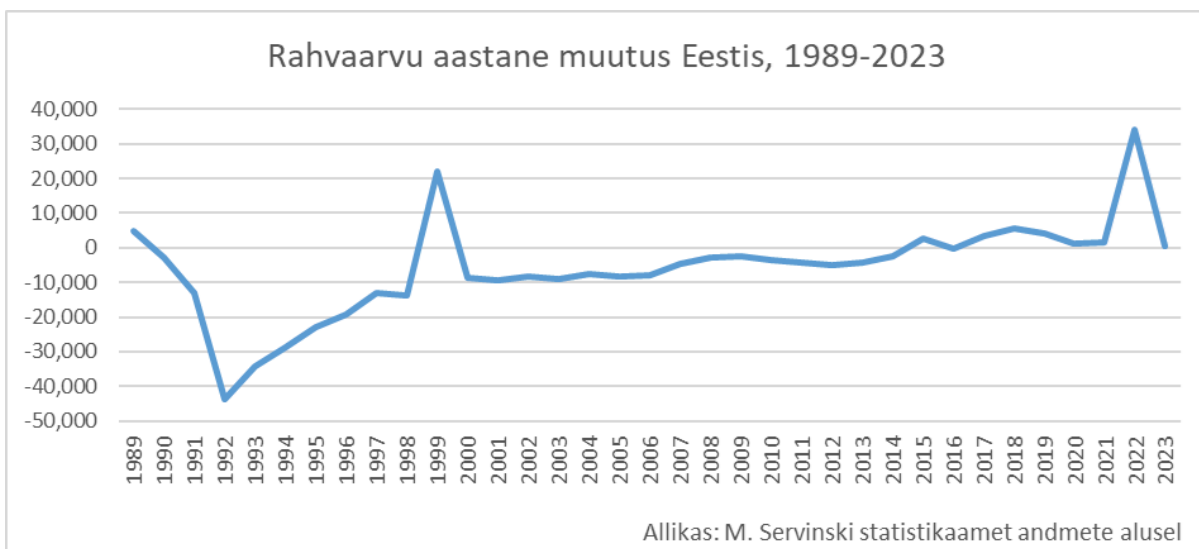
Rahvaarv

- Rahvaarv
- Rahvaarvu muutuskomponendid

Aastatel 1990-2014 oli Eesti rahvaarv langustrendis (2000. aasta alguses korrigeeriti seisu rahvaloenduse tulemustega, mis põhjustas statistilise kasvu). Alates aastast 2015 on Eesti rahvaarv kerges kasvutrendis. Suurema kasvu aastal 2022 põhjustas sõjapõgenike sissetõule.

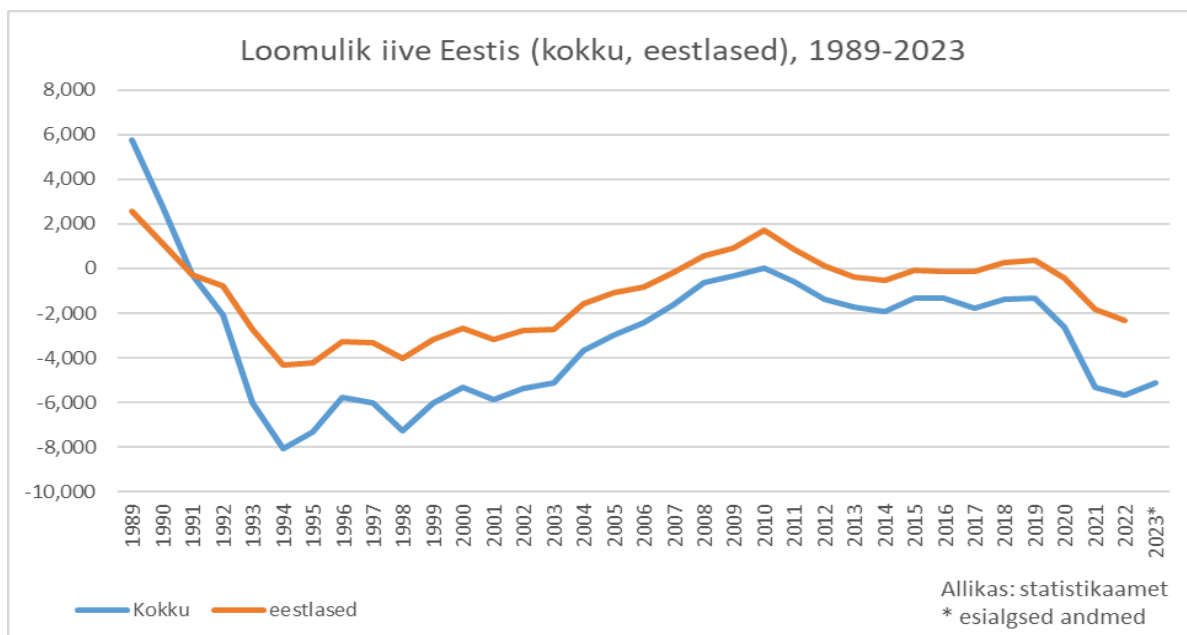
Eestlaste arv Eestis on muutunud üldiselt sarnaselt üldise rahvaarvu muutumisega, aga on mõned olulised erinevused: eestlaste arvu languse periood oli mõned aastad pikem, kuid selle sees on ka lühike kasvuperiood (2007-2010), mis langeb (osaliselt) kokku majanduskriisiga. Uus tõus algas 2017. aastal ja jätkus vähemalt aastani 2022 (aastast 2023 saame rääkida peale seda, kui statistikaamet avaldab mais 2024 andmed seisuga 1. jaanuar 2024) ning ka seekord oleme kriisis, mis on küll eelmisest mitmes mõttes erinev, pikem ja mitmetahulisem.

Rahvaarvu muutuskomponentideks on loomulik iive (sündide ja surmade vahe) ja rändeiive ehk -saldo (sisserände ja väljarände vahe). Rahvaarvu võivad muuta ka vaadeldava territooriumi piiri muudatused (seda pole Eestis taasiseseisvumise perioodil toimunud) ja statistiline korrektsioon (näiteks on olnud tavaks korrigeerida jooksva rahvastikustatistika andmeid uue rahvaloenduse andmete saamisel). Korrektsiooni põhjuseks on peamiselt arvestusmetoodika muutus või mõni juhuslik viga. Suurema korrektsiooni selgitus peab kindlasti statistika tarbijale kergesti kättesaadav olema. Senisest kindlasti paremini kättesaadav.

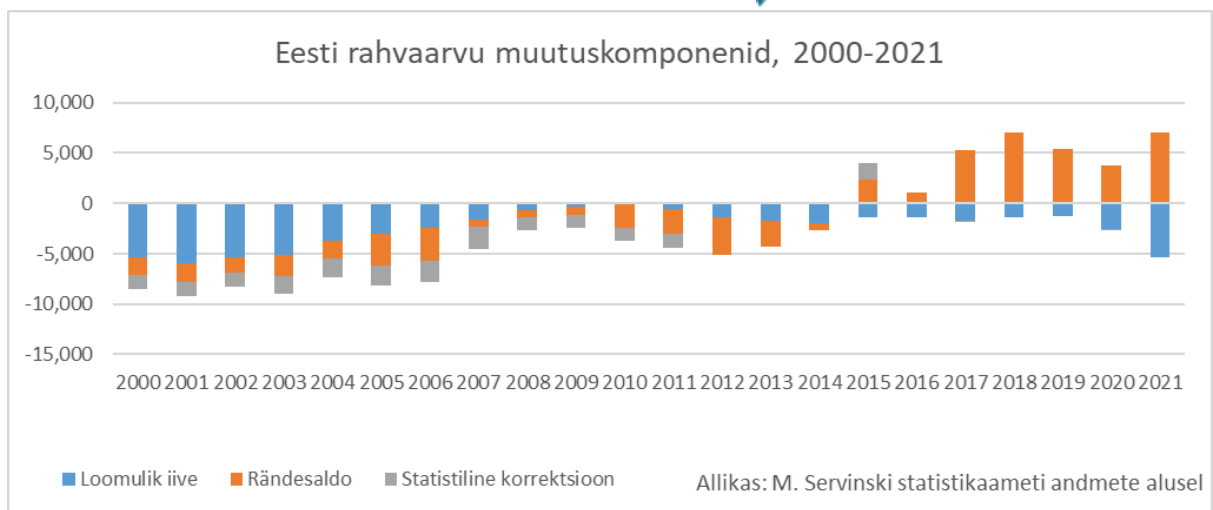
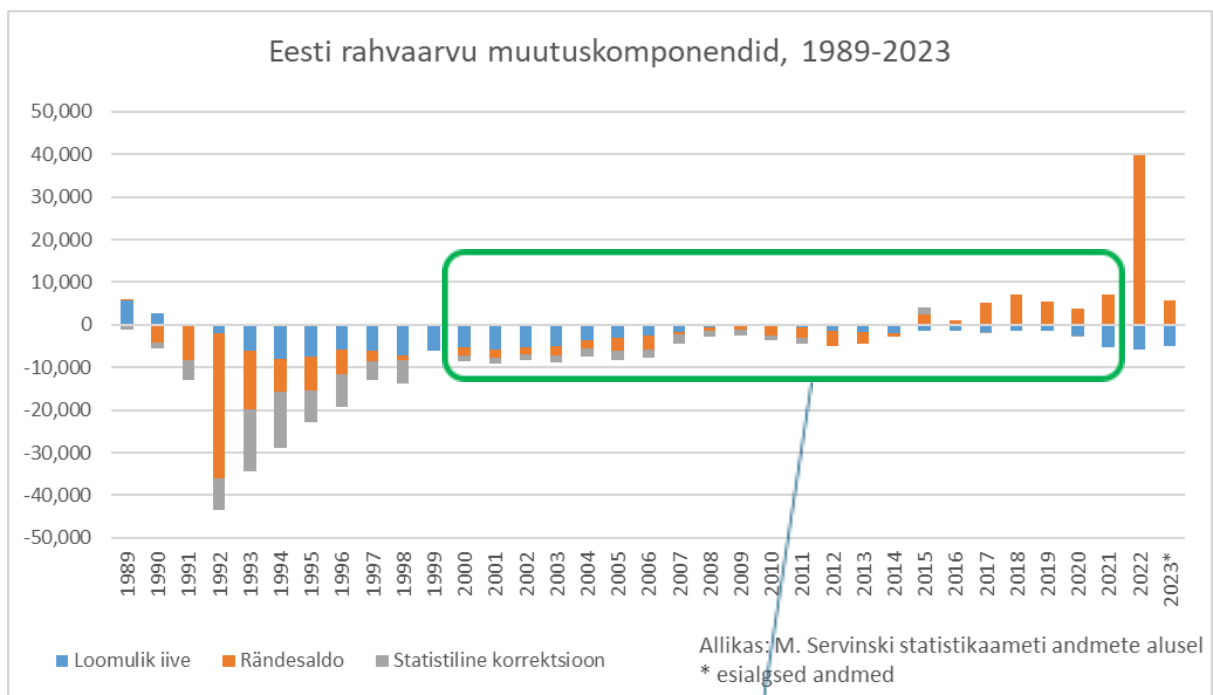
Loomulik iive on Eestis olnud negatiivne kogu taasiseseisvumise perioodil, erandiks aasta 2010, mil loomulik iive oli +35. Ka eestlaste loomulik iive on enamikul vaadeldava perioodi aastatest negatiivne. Positiivne oli eestlaste loomulik iive aastatel 2008-2012 ja 2018-2019. Rekordiks aasta 2010 ja tulemus +1704. Langev sünnitusealiste ja tõusev vanemaealiste osakaal rahvastikus annavad viite võimalusele, et edaspidi hakkame nägema loomuliku iibe varasemast suuremat miinust.

Andmed loomuliku iibe kohta on statistikaametis kenasti leitavad. Andmed rändesaldo kohta on andmebaasist kättesaadavad alates aastast 2000. Andmed alates 1989. aastast on leitavad üksnes statistikaameti trükiväljaannetest.

Pannes kokku avaldatud andmed loomuliku iibe ja rändesaldo ning rahvaarvu kohta aasta alguses, selgub, et taasiseseisvunud Eesti rahvaarvu muutuse üheks oluliseks komponendiks on paljude aastate jooksul olnud statistiline korrektsioon. Tõenäoliselt peituvad vastused näitajate arvutamise metoodikas. Võib oletada, et korrigeerimise põhjust tuleb otsida rände arvestamise metoodikast. Tasub tähele panna, et alates aastast 2016 statistiline korrektsioon rahvastiku arvu muutusena sisuliselt puudub, mis on normaalne olukord. See on nii, kui vaatame Eesti rahvaarvu kokku.

	Rahvaarvu muutus	Loomulik iive	Rändesaldo	Statistiline korrektsioon
1989	4 937	5 782	172	-1 017
1990	-2 850	2 773	-4 022	-1 601
1991	-12 871	-302	-8 034	-4 535
1992	-43 575	-2 088	-33 827	-7 660
1993	-34 351	-6 033	-13 779	-14 539
1994	-28 877	-8 036	-7 631	-13 210
1995	-22 883	-7 319	-8 170	-7 394
1996	-19 196	-5 778	-5 683	-7 735
1997	-12 922	-5 995	-2 496	-4 431
1998	-13 837	-7 278	-1 131	-5 428
1999	22 013	-6 022		
2000	-8 530	-5 336	-1 749	-1 445
2001	-9 210	-5 884	-1 934	-1 392
2002	-8 320	-5 354	-1 463	-1 503
2003	-8 940	-5 116	-2 106	-1 718
2004	-7 400	-3 693	-1 830	-1 877
2005	-8 150	-2 966	-3 174	-2 010
2006	-7 780	-2 439	-3 293	-2 048
2007	-4 480	-1 634	-643	-2 203
2008	-2 700	-647	-735	-1 318
2009	-2 450	-318	-774	-1 358
2010	-3 630	35	-2 484	-1 181
2011	-4 443	-565	-2 505	-1 373
2012	-5 043	-1 394	-3 682	33
2013	-4 355	-1 713	-2 642	0
2014	-2 548	-1 933	-733	118
2015	2 673	-1 336	2 410	1 599
2016	-309	-1 339	1 030	0
2017	3 498	-1 759	5 258	-1
2018	5 687	-1 384	7 071	0
2019	4 069	-1 302	5 371	0
2020	1 179	-2 602	3 782	-1
2021	1 728	-5 315	7 043	0
2022	34 088	-5 669	39 757	0
2023	607			

Kui vaatame eestlaste arvu muutust Eestis, siis näeme, et see sisaldab märkimisväärset x-komponenti, mille otsest selgitust statistikaameti veebilehelt leida ei õnnestu.

Rahvus on isiku kuuluvus rahvuste etnilisse gruppi tema enesemääratluse alusel. Enesemääratluse hoidjaks on rahvastikuregister ja inimestel on õigust

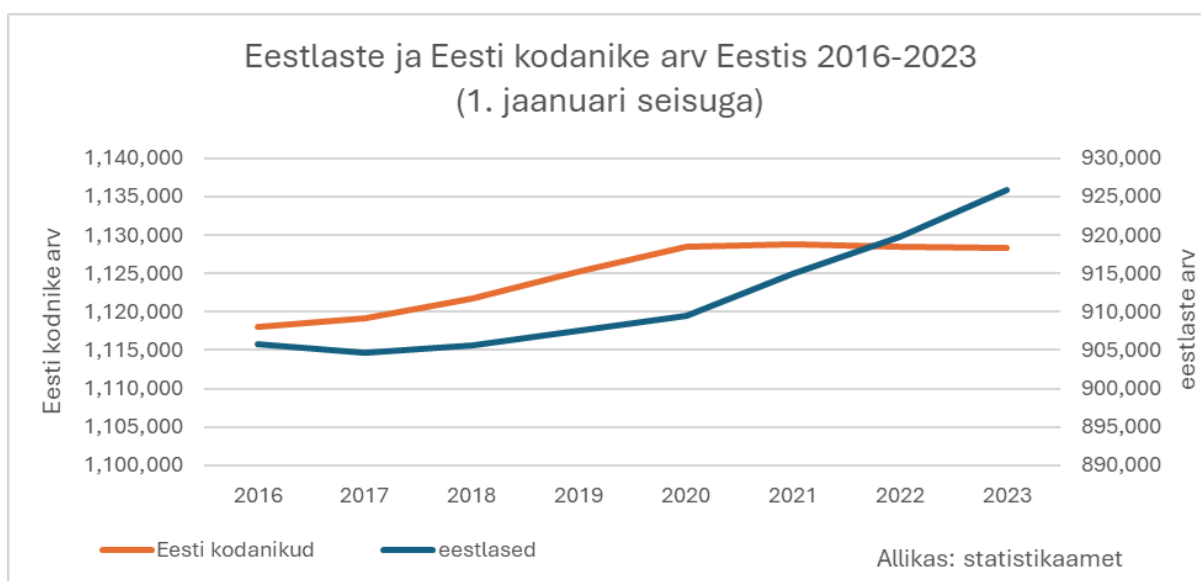
enesemääratlust muuta. Eesti elanike rahvusliku koosseisu määramise aluseks riiklikus statistikas on rahvastikuregister. Nii võime öelda, et eestlaste arvu muutuse kolmandaks oluliseks teguriks on registris tehtud enesemääratluste muutuste saldo. Et see nii on, seda kinnitas ka rahvastikuteadlane Ene-Margit Tiit.

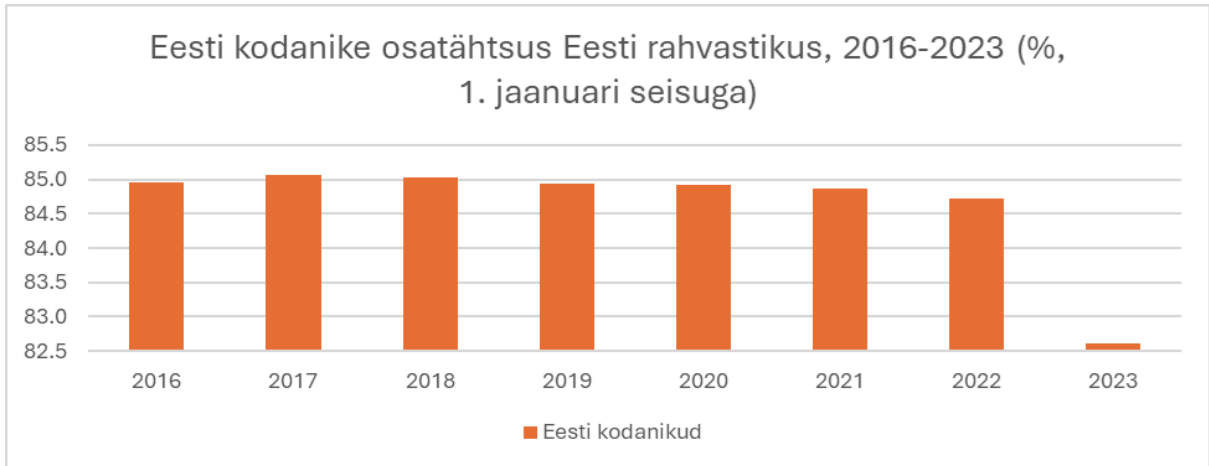
Rahvuse enesemääratluste muutuste saldo on viimastel aastatel märkimisväärselt kasvanud. Selle mõtestamisele võiks rohkem tähelepanu pöörata. Tuleb arvestada, et lisaks inimese soovile rahvust vahetult registris muuta, korrigeeritakse rahvust ka teistest allikatest saadud informatsiooni alusel ja neiski on inimene oma rahvuse ise määratlenud.

Tähelepanu väärrib, et statistikaameti andmetel oli Eestis 1. jaanuaril 2019. a 17 410 inimest, kelle rahvus oli teadmata. 1. jaanuaril 2022. a oli selliseid inimesi 6 712, mis viitab heale tööle registriandmete täpsustamisel. 1. jaanuaril 2023. a oli teadmata rahvusega inimesi 10 778. Avalike andmete põhjal sellist kasvu selgitada pole võimalik.

Allpool oleval joonisel on toodud lisaks eestlaste arvule ka Eesti kodanike arv, mille puhul kasvust vaadeldaval perioodil rääkida ei saa. Pigem saame rääkida Eesti kodanike osatähtsuse mõningasest langusest Eestis viimastel aastatel ja suurest langusest 2022. aastal: põhjus sõjapõgenike sisseränne.

Kas kasvanud enese määratlemine eestlasena võib kaasa tuua ka Eesti kodanikuks saamise soovi kasvu? Hetkel sellele viited puuduvad.

Eestlaste arv ja selle muutuskomponendid Eestis, 2016-2022							
	Rahvaarv (seisuga 1. jaanuar)	Eestlaste osatähtsus rahvastikus	Rahvaarvu muutus aasta jooksul	Loomulik iive	Rändeiive	Muutus loomuliku ja rändeiibe tulemusel	Muutus enese- määratluse muutuse tulemusel
2016	905 805	68,8	-1 166	-128	-1 098	-1 226	60
2017	904 639	68,8	1 038	-117	770	653	385
2018	905 677	68,7	1 951	272	1 150	1 422	529
2019	907 628	68,5	1 924	348	794	1 142	782
2020	909 552	68,4	5 344	-407	-339	-746	6 090
2021	914 896	68,8	4 797	-1 840	680	-1 160	5 957
2022	919 693	69,1	6 199	-2 299	1 252	-1 047	7 246
2023	925 892	67,8	x	x	x	x	x

Allikas: M. Servinski statistikaameti andmetel

Rahvastiku struktuur

- Eestlaste osatähtsus rahvastikus
- Vanusstruktuur

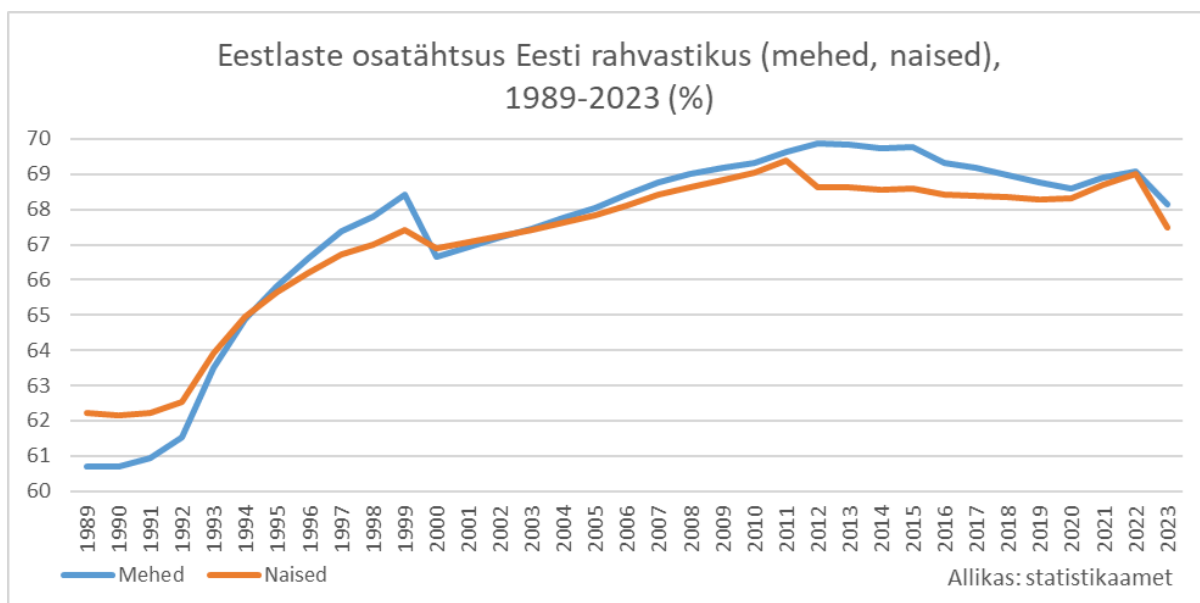
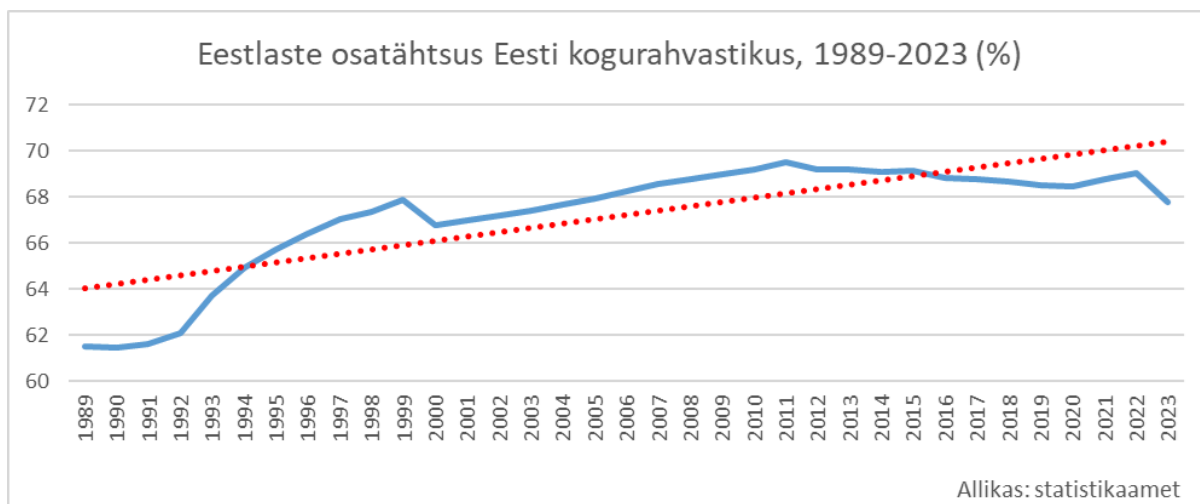
Eestlaste osatähtsusest sündinud naiste ja elussündinute seas oli eespool juttu.

Kogurahvastikus kasvas eestlaste osatähtsus taasiseseisvumise järel aastani 2010. Algul kiirema tempoga, seejärel aeglasema tempoga. 2011. aastast edasi on toimunud eestlaste osatähtsuse aeglane langus. Erandiks aastad 2020 ja 2021, mille jooksul eestlaste osatähtsus kogurahvastikus kasvas. 2022. aastal eestlaste osatähtsus langes ja oli seisuga 1. jaanuar 2023 67,8% ehk siis 2005.

aasta tasemel. Muutuste põhjustest on eespool juttu, kuid kindlasti väärivad teema põhjalikumalt käsitlemist.

Eestlaste osatähtsuse muutuse kiirus meeste ja naiste seas on olnud erinev.

Rahvastiku vanusstruktuuri iseloomustamiseks võib valida hulgaliselt näitajaid. Käesoleva ülevaate valikus on demograafilise tööturusurve indeks ja ülalpeetavate määr ning nende näitajate arvutamiseks kokkulepitud vanusrühmad.

Demograafilise tööturusurve indeks on 5-14- aastaste arvu ja 55-64- aastaste arvu suhe. Sisuliselt võrreldakse näitajaga tööturule potentsiaalselt sisenejate ja sealt potentsiaalselt lahkujate hulka. Kui näitaja on ühest suurem, on võimalike sisenejate hulk suurem võimalike lahkujate hulgast. Kui näitaja on ühest väiksem, on tööturult võimalikke lahkujaid rohkem kui võimalikke sisenejaid.

Periood 1989-2023 jaguneb selgelt kaheks. Aastani 2011 langus. Aastast 2013 tõus, mis antud näitaja puhul Eesti kontekstis on pigem positiivne. Samas ei ole uuel tõusul näitaja väärtus veel ühest suuremaks tõusnud (meeste tööturusurve indeks oli 2023. aasta algul täpselt 1,00 ehk siis potentsiaalselt tööturule sisenejaid ja lahkujaid on võrdselt; naistel jätkuvalt ühest väiksem), mis näitab, et tööturule potentsiaalselt tulijaid on vähem kui sealt lahkujaid. Vähenenud on vaid nn tööjõu puudujäägi suurus. Meeste ja naiste näitaja on muutunud samas rütmis. Naiste näitaja on pidevalt madalam meeste näitajast.

Ülalpeetavate määr näitab mitu 0-14- aastast ja vähemalt 65- aastast inimest on 100 15-64- aastase inimese kohta. 15-64- aastaste vanusrühm defineeritakse tööealistena, vanusrühm 0-14- aastased defineeritakse tööikike veel mittejõudnutena ja vähemalt 65- aastased tööeast väljunud inimestena. Täna maailmas ei pruugi nende rühmade piirid olla kõige täpsemad, aga piiride täpsustamine ei muudaks asja sisu ja näitaja muutuste suunda ning puudub otsene põhjus muuta kasutuses olevaid vanusrühmade piire. Sisuliselt räägitakse näitaja puhul sellest mitu mittetöoeas inimest peab 100 tööealist inimest üleval pidama.

Ülalpeetavate määr on alates 2006. aastast kasvav ja seda ei tõlgendata positiivse trendina, sest ollakse veendunud, et trendi jätkumisel ei suudeta noortele ja eakatele vajalikul tasemel teenuseid pakkuda. See kartus ei ole täiesti põhjendamata, kuid suhtearv on kindlasti vähem muret tekitav, kui tööealiste arvu üsna pidev langus taasiseseisvunud Eestis.

Tasub märgata, et vähemalt 65- aastaste osatähtsus ülalpeetavate hulgas on kasvanud ja vastavalt alla 15- aastaste osatähtsus kahanenud. Meelest ei tohi lasta, et tegemist on vanusstruktuuri iseloomustava näitajaga ja selles kontekstis ülalpeetavad ei ole tegelikus elus ülalpeetavad vaid saavad ise kenasti hakkama.

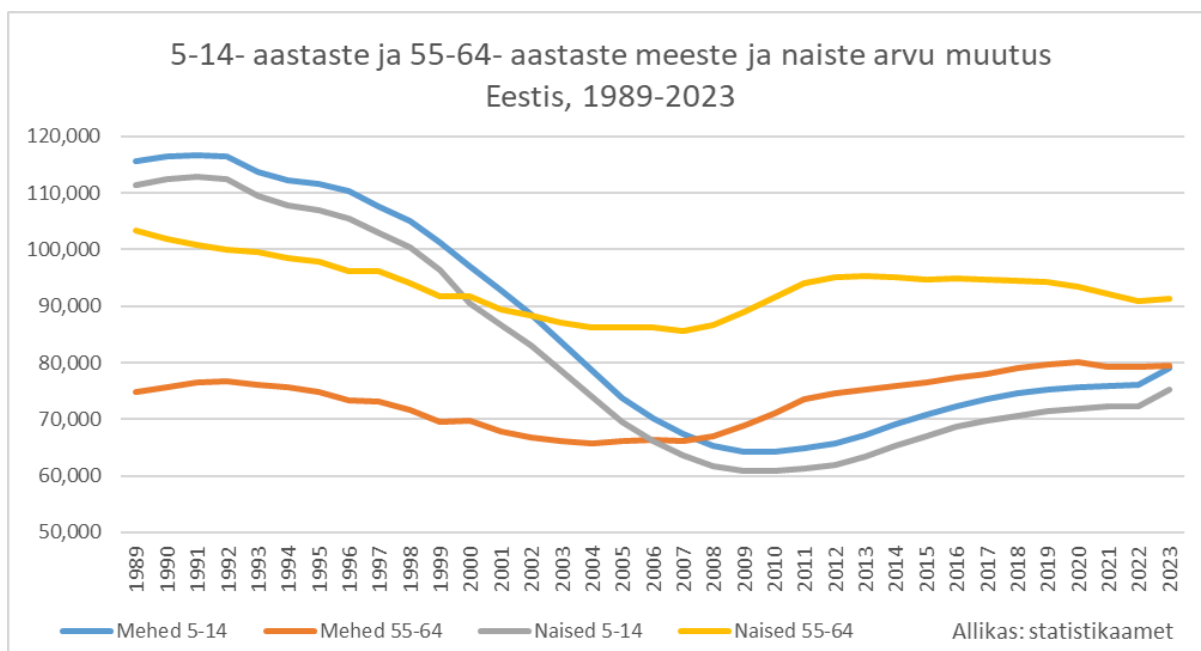
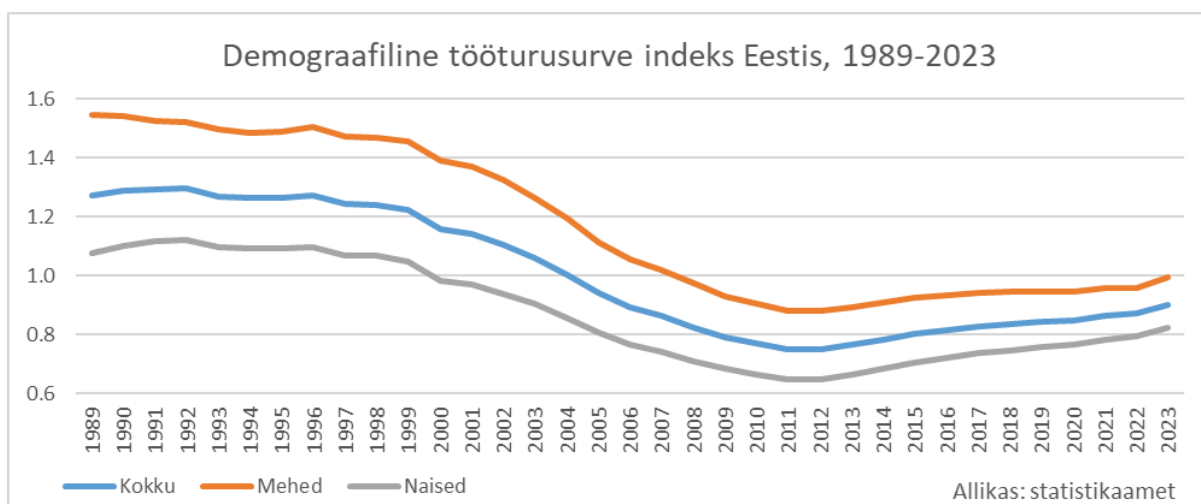
Toimetulemise aspektist olukorda analüüsid on oluline, et inimesed elavad (statistiliselt) kauem ja on võimelised kauem tööturule panustama. Selle potentsiaali ärakasutamine on mõnda aega kindlasti probleemi lahendamise

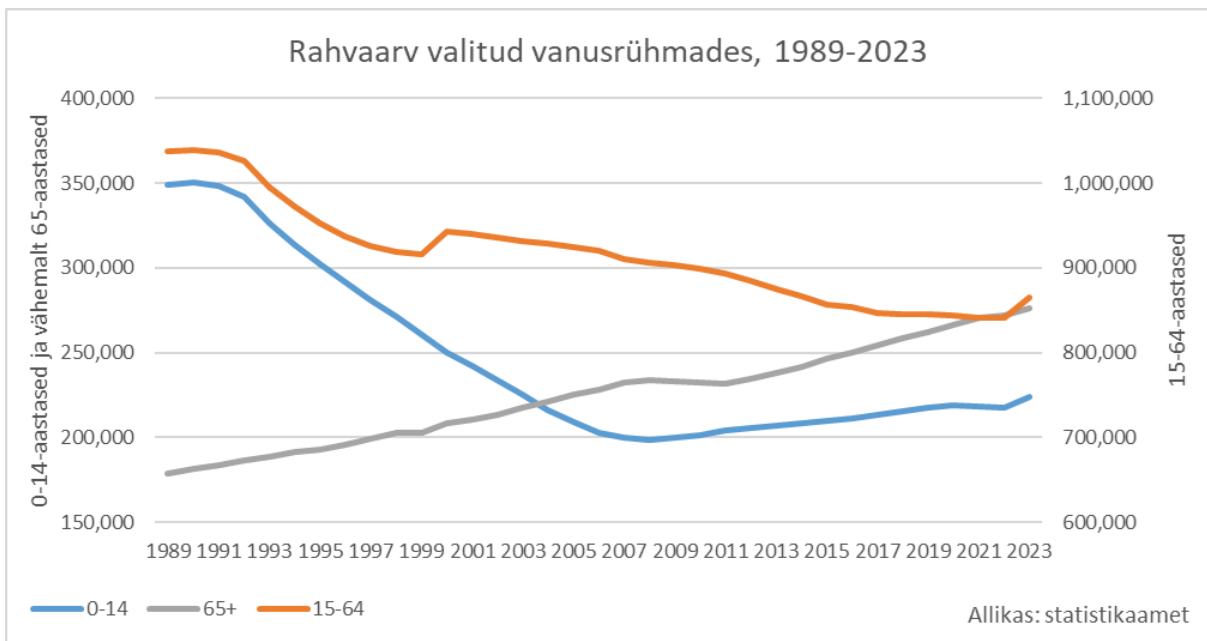
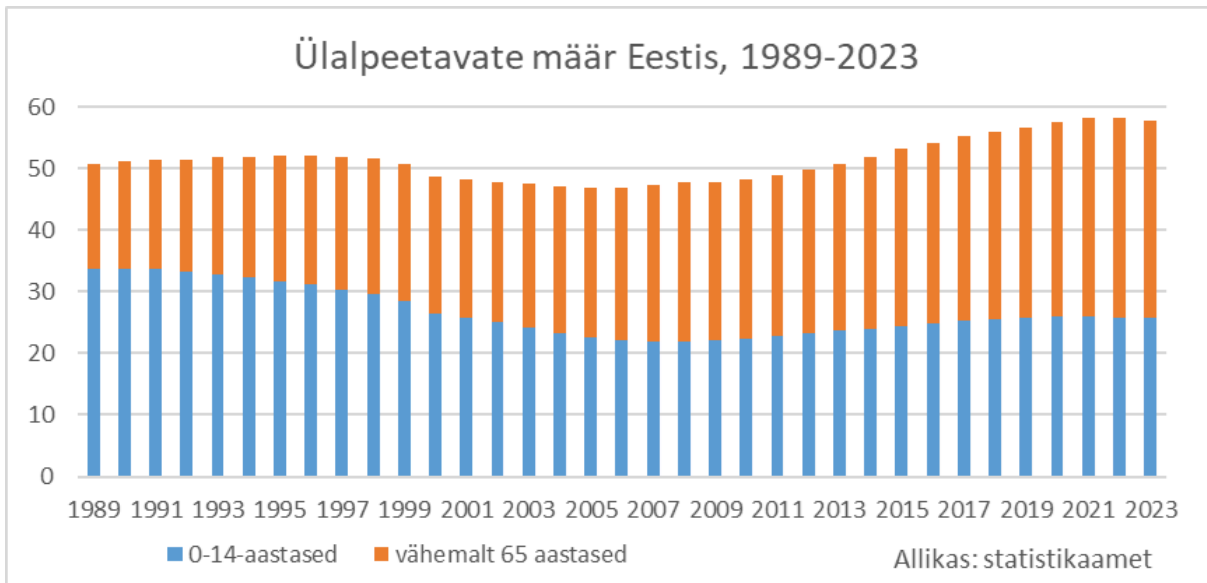

võimalus. Muidugi mitte kestvalt, sest kui lapsi ei sünni, siis ei aita ühel hetkel ka kauem töövõimeline olek.

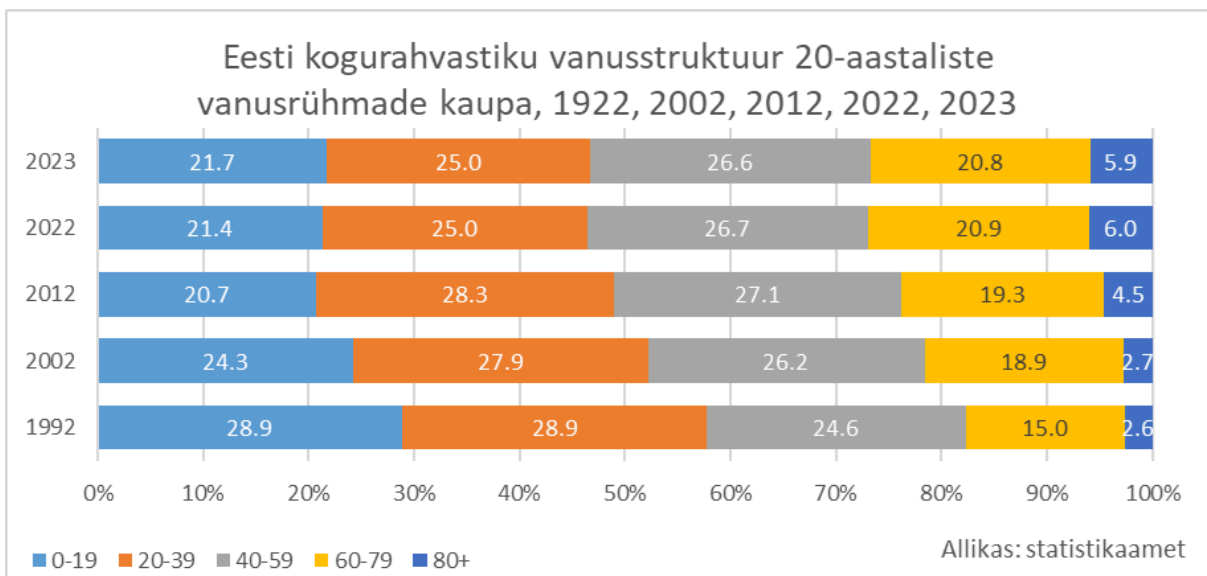
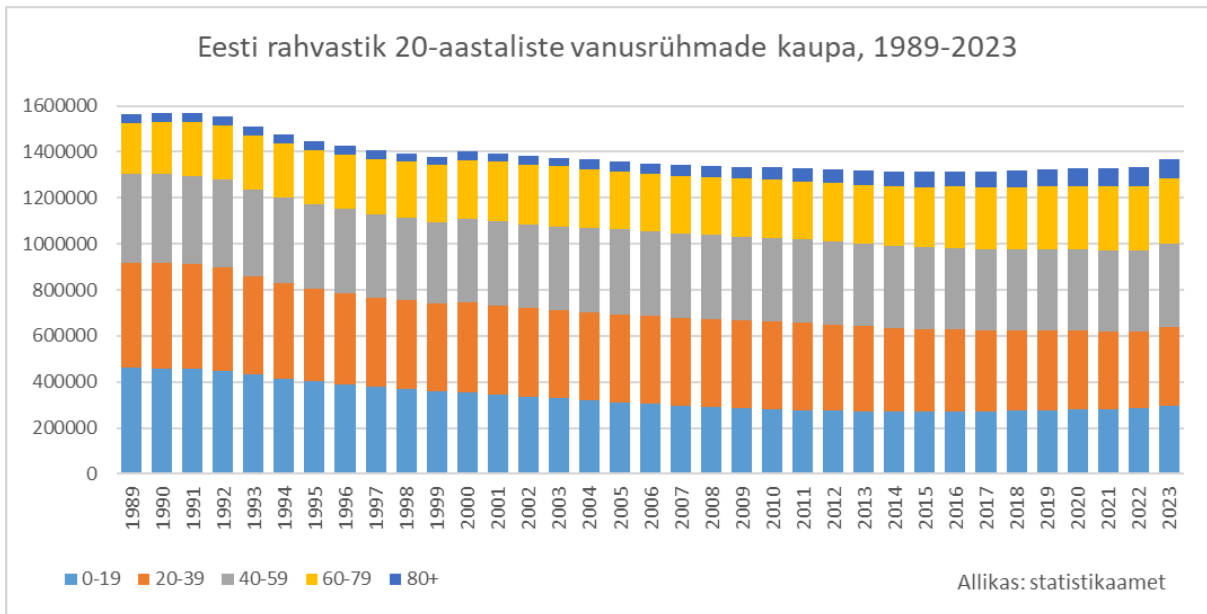
Pakutud võimaluse hindamiseks tuleks alustuseks vaadata, milliseks muutub ülalpeetavate määr, kui tööealisuse definitsiooni muuta.

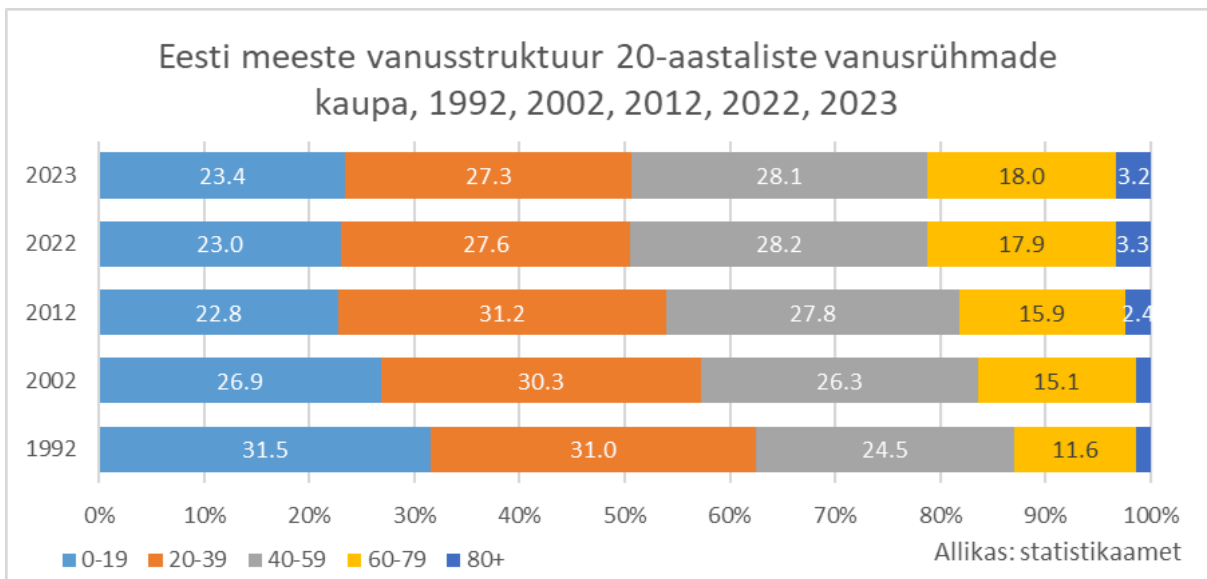
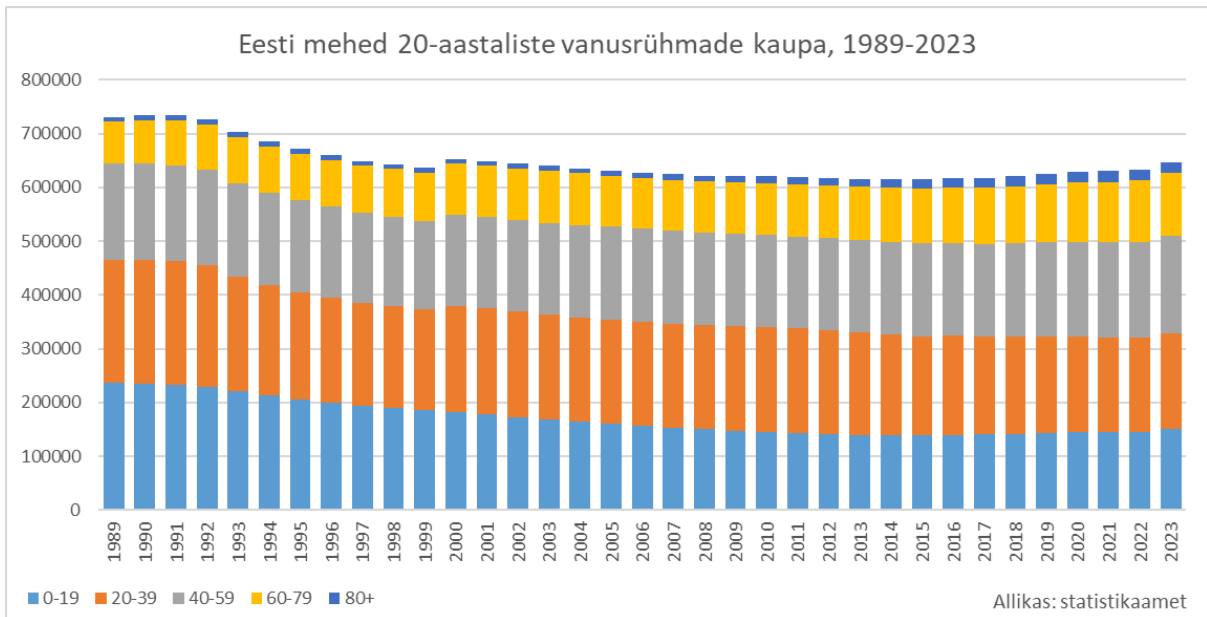
Vaadeldud näitajate arvutamisel kasutatud vanusrühmade arvukus on vanusrühmade 0-14- aastased, 5-14- aastased mehed, 5-14- aastased naised 55-64- aastased mehed ja väikese möödusega ka 55-64- aastased naised taasiseseisvumise esimesel poolel olnud languses ja teisel poolel tõusus, kuid vaatlusperioodi arvukusest ollakse kaugel. Vanusrühma 15-64- aastased arvukus on pidevas languses. Vanusrühm vähemalt 65-aastased arvukus pidevalt tõusnud.

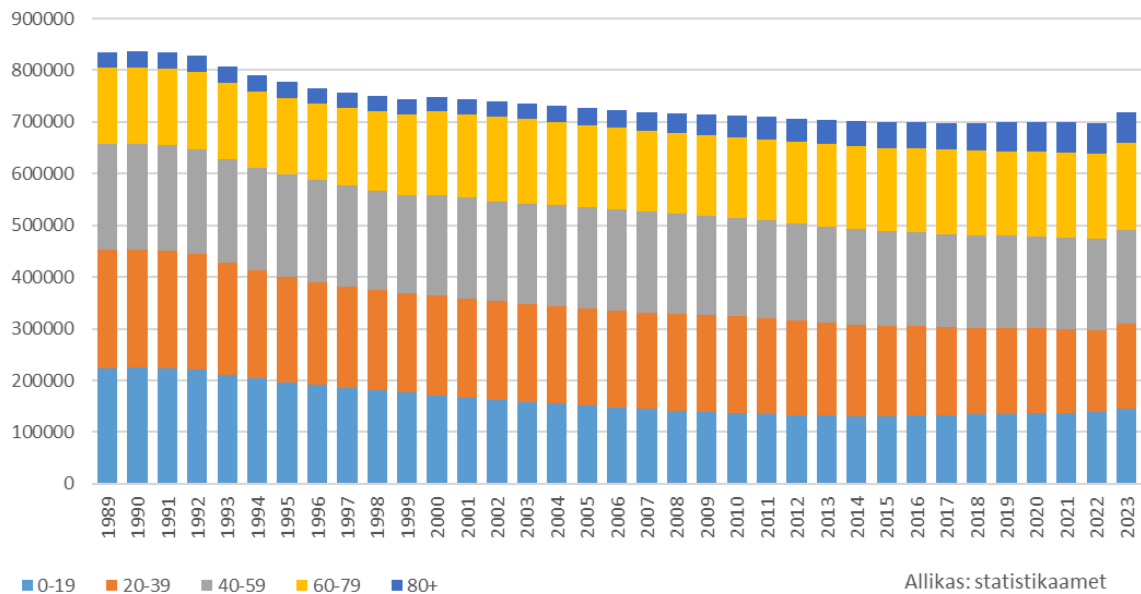
Vaadates vanusstruktuuri 20- aastastes vanusrühmades nendime vanusrühmade 40-59- aastased, 60-79- aastased ja vähemalt 80- aastased osatähtsuse kasvu nii meeste kui naiste seas ning 0-19- aastaste ja 20-39- aastaste osatähtsuse vähenemist. Arvukas sõjapõgenike sisserränne 2022. aasta jooksul on muutnud olukorda 2023. aasta 1. jaanuari seisuga.

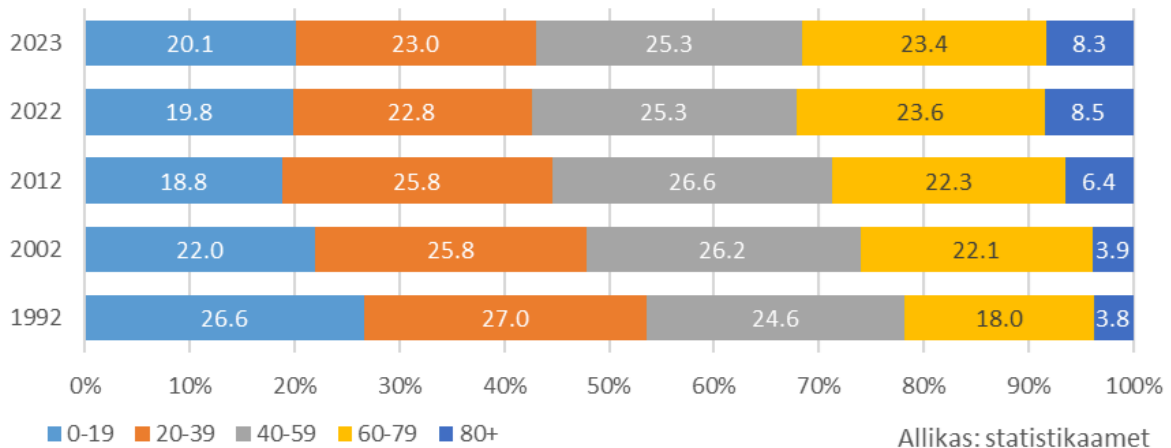

Eesti naised 20-aastaliste vanusrühmade kaupa, 1989-2023

Eesti naiste vanusstruktuur 20-aastaliste vanusrühmade kaupa, 1992, 2002, 2012, 2022, 2023

Mida riiklik rahvastikustatistika *ei näita* ehk millised andmed on puudu?

Sellele küsimusele peaksid vastama statistika kasutajad ja need, kes peaksid statistikat kasutama. Eelkõige otsustajad: riigikogu liikmed, Vabariigi Valitsus, kohalikud omavalitsused. Kindlasti ettevõtjad. Loomulikult teadlased. Loomulikult meedia. Oluline on riigi arengust huvitatud inimeste arvamus. Usaldusväärne statistika ei ole mõeldud üksnes suhteliselt kitsale otsustajate ringile. Riiklik statistika peab andma vastuse küsimusele, mis ühiskonnas tegelikult toimub ja olema piisavas koguses kõigile kättesaadav. Usaldusväärse riikliku statistika puudumine on suur samm demokraatliku ühiskonna kadumise suunas.

Riikliku rahvastikustatistika tootja Eestis on statistikaamet ja tellijaks Vabariigi Valitsus. Rahastamine toimub riigieelarve kaudu. Seega, kui valitsus vajab seni puuduvat või senisest erinevat statistikat, tuleb statistikaametile anda korraldus puuduva statistika tootmiseks. Loomulikult koos vastava rahastusega. Kui muud eespool loetletud statistika tarbijad vajavad oma ülesannete paremaks täitmiseks statistikat, tuleb esitada oma ettepanekud Vabariigi Valitsusele või statistikaametile. Demokraatlikus riigis nendega arvestatakse. Muidugi võimaluste piirides.

Teadaolevalt teeb statistikaamet koostööd statistikatööde plaani koostamisel avaliku huvi peamise esindajaga. Selle koostöö sisu peaks olema avalik nii statistikaameti kui ka avaliku huvi esindaja poolt. Aga avalik peaks olema ka see, kuidas avaliku huvi peamise esindaja poolt on kaasatud teised ühiskonnagrupid.

Kindlast ei leia me täna riiklikust statistikast piisavalt andmeid rahvastikus toimuvate muutuste põhjuste kohta. Teame, et sündide arvu mõjutavad negatiivselt sünnitusealiste naiste arvu langus, emaks saamise keskmise vanuse kasv. Süstemaatiliselt pole riiklikus statistikas aga ikka veel mõõdetud naiste ja meeste soovi lapsi saada. Pole mõõdetud soovide täitumist või mittetäitumist. Täitumise ja mittetäitumise põhjusi jne.

Valitsuse tasemel räägitakse palju pikaajalisest plaanist ja riigi(eelarve) revisjonist. Nende koostamise / läbiviimise käigus oleks mõistlik läbi viia ka riikliku (rahvastiku)statistika ülevaatamine ning luua ühiskonna vajadusi pikaajaliselt rahuldav riikliku rahvastikustatistika tootmise süsteem.

Hetkel kehtiv rahvastikuproгноos ei arvesta keskkonna olulise muutumisega (sõjapõgenikud) ja seda oleks kohane uuendada. Laiendada tuleb stsenaariumite hulka. Näiteks võiksid stsenaariumid vastata küsimustele, kuidas mõjutaks sisserände kvootide suurendamine Eesti rahvaarvu ja rahvastiku struktuuri või millised peaksid olema sündimus- ja rändenäitajad, et Eestis elaks miljon eestlast.

Kokkuvõte

Anda rahvastikuarengule hinnanguid skaalal hea–halb on keeruline. Tegelikult pole see ka riikliku statistika ülesanne. Statistikaameti ülesanne on toota usaldusväärseid andmeid piisavas koguses, et oleks võimalik teha parimaid otsuseid, jälgida nende otsuste täitmist ja vajadusel teha tegevustesse korrektsioone. Ikka usaldusväärsete andmete alusel.

Kui võtta hea–halva skaala aluseks Eesti Vabariigi põhiseaduse sissejuhatuseks sõnastatud eesmärk keele, kultuuri ja rahva kestmise kohta, siis riiklikule statistikale tuginedes peame rääkima rahvastikukriisist juba ainult seepärast, et sündide arv aastas on Eestis saja aastase perioodi väiksem.

Võime muidugi teha head nägu ja rääkida, et olukord on paljudes riikides hullem kui Eestis, aga see ei muuda halba olukorda Eestis heaks. Eriti arvestades asjaolu, et Eesti on keele, kultuuri ja rahva kestlikkuse seisukohalt hoopis teistsuguses olukorras, kui enamik riike, millega end võrdleme.

See, et teistel läheb halvemini, on kahe otsaga. Näiteks kui sakslasi kahaneb poole võrra, on neid ikkagi miljoneid ja kestlikkuse punane joon sakslastest üsna kaugel. Kui eestlaste arv kahaneb veerandi võrra, oleme „punases raamatus“ ohustatud liigina kirjas.

Mitte keegi ei tea täpselt, kust jookseb joon, millest allpool pole keel, kultuur ja rahvas kestlik. Mitmed autoriteedid on öelnud, et selleks piiriks on 1 miljon elanikku. Eestimaal on täna alla miljoni eestlase.

Kriise on võimalik lahendada mitmel moel. Tundub, et täna oleks kõige lihtsam viis rahvastikukriisist „üle saamiseks“ muuta Eesti Vabariigi põhiseaduses sõnastatud rahvastikuarengu eesmärki, sest kui pole eesmärki, pole probleemi. Loodetavasti ei juhtu seda kunagi.

Allikad

1. Ethel Maasing, Ene-Margit Tiit. Rahvastikustatistikas kasutusel olevad matemaatilised valemid. Eesti Statistika.

https://www.stat.ee/sites/default/files/2021-09/Rahvastikustatistika_valemid.pdf

2. Statistikaameti andmebaasi tabelid

- RV021: RAHVASTIK, 1. JAANUAR
- RV0221U: RAHVASTIK, 1. JAANUAR. EESTLASED
- RV0221: RAHVASTIK, 1. JAANUAR. EESTLASED
- RV030: SÜNNID, SURMAD JA LOOMULIK IIVE
- RVR03: RÄNNE
- RVR10: VÄLISRÄNNE. EESTLASED
- RV068: RAHVASTIK, 1. JAANUAR (kodakondsus)
- RV106: ELUSSÜNDINUD
- RV451: SURNUD. EESTLASED
- RV0212: RAHVASTIK (vanus)
- RV129: ELUSSÜNDINUD (ema vanus)
- RV0313U: RAHVAARVU MUUTUSE KOMPONENDID
- RV033: SÜNDIMUSE NÄITAJAD

3. Kasutatud statistikaameti trükiväljaanded

- Rahvastikustatistika teatmik 1/96. Eesti Statistikaamet 1996
- Eesti rahvastik 1993 II. Eesti Statistikaamet. Tallinn 1995
- Eesti rahvastik 1994 II. Eesti Statistikaamet. Tallinn 1996
- Rahvastik 1995 III. Eesti Statistikaamet. Tallinn 1996
- Rahvastik 1996 III. Ränne. Statistikaamet 1997
- Rahvastik 1997 III Ränne. Statistikaamet 1998
- Rahvastik 1998 III Ränne. Statistikaamet 1999